31/01/2020

Μνημόσυνο για τους εκπαιδευτικούς και Σχολικούς Εφόρους του Παραλιμνίου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κωνσταντίας και Αμμοχώστου

Τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών τίμησε χθες η Ορθόδοξη Εκκλησία

Τιμώντας την μεγάλη αυτή εορτή, τα μέλη της σχολικής Εφορίας και οι εκπαιδευτικοί της πόλης του Παραλιμνίου, εκκλησιάστηκαν στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου όπου στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τέλεσαν το ετήσιο μνημόσυνο των αποβιώσαντων Εκπαιδευτικών και Σχολικών Εφόρων Παραλιμνίου.

Του μνημοσύνου προέστη ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος.

Η αιτία για την εισαγωγή της εορτής των Τριών Ιεραρχών είναι το εξής γεγονός: Κατά τους χρόνους της βασιλείας του Αλεξίου του Κομνηνού (1081 – 1118 μ.Χ.), ο οποίος διαδέχθηκε στη βασιλική εξουσία τον Νικηφόρο Γ’ τον Βοτενειάτη (1078 – 1081 μ.Χ.), έγινε στην Κωνσταντινούπολη φιλονικία ανάμεσα σε λόγιους και ενάρετους άνδρες. Άλλοι θεωρούσαν ανώτερο τον Μέγα Βασίλειο,

χαρακτηρίζοντάς τον μεγαλοφυΐα και υπέροχη φυσιογνωμία. Άλλοι τοποθετούσαν ψηλά τον ιερό Χρυσόστομο και τον θεωρούσαν ανώτερο από τον Μέγα Βασίλειο και τον Γρηγόριο και, τέλος, άλλοι, προσκείμενοι στον Γρηγόριο τον Θεολόγο, θεωρούσαν αυτόν ανώτερο από τους δύο άλλους, δηλαδή από τον Βασίλειο και τον Χρυσόστομο. Η φιλονικία αυτή είχε σαν αποτέλεσμα να διαιρεθούν τα πλήθη των Χριστιανών και άλλοι ονομάζονταν «Ιωαννίτες», άλλοι «Βασιλείτες» και άλλοι «Γρηγορίτες».

Στην έριδα αυτή έθεσε τέλος ο Μητροπολίτης Ευχαΐτων, Ιωάννης ο Μαυρόπους. Αυτός, κατά την διήγηση του Συναξαριστή, είδε σε οπτασία τους μέγιστους αυτούς Ιεράρχες, πρώτα καθένα χωριστά και στη συνέχεια και τους τρεις μαζί. Αυτοί του είπαν: «Εμείς, όπως βλέπεις, είμαστε ένα κοντά στον Θεό και τίποτε δεν υπάρχει που να μας χωρίζει ή να μας κάνει να αντιδικούμε. Όμως, κάτω από τις ιδιαίτερες χρονικές συγκυρίες και περιστάσεις που βρέθηκε ο καθένας μας, κινούμενοι και καθοδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα, γράψαμε σε συγγράμματα και με τον τρόπο του ο καθένας, διδασκαλίες που βοηθούν τους ανθρώπους να βρουν τον δρόμο της σωτηρίας. Επίσης, τις βαθύτερες θείες αλήθειες, στις οποίες μπορέσαμε να διεισδύσουμε με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, τις συμπεριλάβαμε σε συγγράμματα που εκδώσαμε. Και ανάμεσά μας δεν υπάρχει ούτε πρώτος, ούτε δεύτερος, αλλά, αν πεις τον ένα, συμπορεύονται δίπλα του και οι δύο άλλοι. Σήκω, λοιπόν, και δώσε εντολή στους φιλονικούντες να σταματήσουν τις έριδες και να πάψουν να χωρίζονται για εμάς. Γιατί εμείς, και στην επίγεια ζωή που είμασταν και στην ουράνια που μεταβήκαμε, φροντίζαμε και φροντίζουμε να ειρηνεύουμε και να οδηγούμε σε ομόνοια τον κόσμο. Και όρισε μία ημέρα να εορτάζεται από κοινού η μνήμη μας και καθώς είναι χρέος σου, να ενεργήσεις να εισαχθεί η εορτή στην Εκκλησία και να συνταχθεί η ιερή ακολουθία. Ακόμη ένα χρέος σου, να παραδόσεις στις μελλοντικές γενιές ότι εμείς είμαστε ένα για τον Θεό. Βεβαίως και εμείς θα συμπράξουμε για τη σωτηρία εκείνων που θα εορτάζουν τη μνήμη μας, γιατί έχουμε και εμείς παρρησία ενώπιον του Θεού». Έτσι ο Επίσκοπος Ευχαΐτων Ιωάννης ανέλαβε τη συμφιλίωση των διαμαχόμενων μερίδων, συνέστησε την εορτή της 30ης Ιανουαρίου και συνέγραψε και κοινή Ακολουθία, αντάξια των τριών Μεγάλων Πατέρων.